

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 295. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893709708288/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Den første Gang Baggesen fremtraadte med en Samling af poetiske Fortællinger, var i Aaret 1785, da han — der dengang allerede, ikke 21 Aar gammel, havde henlebet Opmærksomheden paa sig ved adskillige Digte deels i Aargangene 1783-85 af de af Bram og Rahbek hos Forfær i Odense udgivne Kjøbmandsgaver, deels i den 1ste Aargang 1785 af de af Riber redigerede saakaldte skulsgiske Røvsamlinger — efter forudgaaet Subskriptionsindbydelse udgav et Bind „Comiske Fortællinger“, indbefattende de i nærværende Bind S. 9-113 optagne tre Fortællinger samt et ikke senere af ham optrykt Fragment „Dercalion og Rhrhja.“ Subskriptionsindbydelsen — der af Molbeck („Hist.-stogr. Samlinger“, 1851, S. 276) karakteriseres med de Ord, at den „paa den Tid ikke kunde forseile en vis overraskende Virkning og vist allerede i de saa Linier Anlæg til en dansk Prosa, der kunde bebude Labyrinthens Forfatter“ — blev indrykket i Seidelins Odense Adresse-Contoirs Efterretninger 1784 Nr. 74 for 10de Septbr. (samt i et Par senere Nr.) og forskaffede den unge Digter ikke mindre end 1175 Subskribenter (1334 Exemplarer). Den led saaledes*):

Subskriptions-Plan.

Uagtet mit Fædreland ikke har Mangel paa endog Mesterskytfer i den fortællende Poesie, har jeg dog vedet, at smaa nogle Prøveskytfer, som jeg har udarbejdet under Navn af komiske Fortællinger, trykte, for ved disse at gjøre min Opvartning for Publikum. Jeg erer dette, og efter mig selv for høit, til at ville behyde mine Læsere med noget, som jeg ikke havde haab om, at det, om ikke ganske, saa dog for en Deel kunde behage dem; og for at opnaae dette mit ivrigste Ønske, har jeg anvendt al Skid og alle de Evner, Naturen har givet mig. Ved Hielp af 12 Ark Strixpapir vilde de udgiøre

*) optrykt — ligeiøem de efterfølgende Fortæller — uden nogen- som helst Forandring.

en ganske velstakt lille Bog i maadelig Octav, som naar den bliver indbunden derefter, kan blive saa fæn som nogen. Prisen bliver for Subskribenterne 3 Mk., som jeg haaber, man vil finde billig. En Maaned efterat jeg har samlet et flækkeligt Antal Subskribenters, skal den være trykt.

Der er vanskeligt for saa ung og ubekendt en Forfatter, som mig, at kunde fremføre noget til Forjaar for en Subscriptions Plan. Saa meget er vist, at den, som vil sette sit Naam under denne, vover nemlig mindre end jeg, da han kun kan tabe 3 Mark, og neppe det, jaafom Papiret dog kan bruges til et eller andet, da jeg derimod ved Bogen for evig kan tabe hans Agtelse. For Subskribenten har det virkelig endog sin saunde Nytte, om han vover denne Udgiøst; thi bliver Bogen saa lykkelig, at den behager ham, har han ikke spildt sine Penge; men skulde det modfalte finde Sted: flere Kæser! hvem vilde da ikke med Glæde give øits og fyrgetive Skilling, for at lære, en anden Gang at tage sig i Agt for mig?

J. Baggesen.

Disse „Comiste Fortællinger“, med Motto:

— — — Ubi quid datur otti
 Illudo chartis; hoc est mediocribus illis
 Ex vitis unum. —

Horat.

ledsagedes af følgende „Fortale“:

Ikke blot at imodtage, men ogsaa efter Evne at meddeele Glæde, er en Pligt, som ingen fra Monarken til Betleren bør forsømme. Dort Liv og vore fleeste Glæder i Livet har sat og sætter os daglig i Gield til vore Medmennesker; det bør være vor Bestræbelse, at betale noget deraf, om det end skulle blot ske ved at give dem en usfadelig Tidsfordriv.

Lyft til at opfyde denne Pligt saa usis, som det var mig mueligt, bragde mig tidlig til at undersøge, hvortil jeg havde mindst Udygtighed. De skønne Videnskaber, og iblandt disse fornemmelig Poesien, henvore mig. Jeg ønskede brændende, at det maatte være

Q. 15. fyrgetive; Til Særegenheder ved Bagg.s Stribemaade horer ogsaa hans meget hyppige — men ikke ubelukkende — Brug, baade i bunden og i ubunden Stil, af Jærnerne ti ve og ti vende istedenfor type og tyvende.

Q. 22. Horat.; Sotivene I, 4, S. 138—40. S. Sjærs Overjattelse:

„Bliver mig Fritid given, jeg koster det her paa Papiret.
 Dette er een af de Feil, som jeg kaldte de minbre.“